

PR. I.
cum possit
rarefieri
aqua etiam
dum gela-
tur.
n Et cur
aqua non
possit den-
sari.

o Exem-
plum aliud
est funis
tortilis.

8

p Hamuli
sunt uniti
sunt satis
idonei ad
vinculum
nexus.

9

q Hamuli
uniti
dum rela-
xantur vel
se restituit
mutant fi-
guram.

maiores locum extendi apta sint, nunc ad minorem contrahi: vides enim rete (cuius con-
textus simile quid habet cum hamis) cum distenditur maiora pandere foramina, quæ relaxato
reti contrahuntur: ita puto aquam gelu duratam fieri rariorem quam sit soluta (rariorem au-
tem esse probavi l. 1. perspectivæ horariæ prop. 24 & hic cap. 16 prop. 7 num. 3.) quia dum
rigent eius minima, distenduntur; adeoque maiores relinquunt poros: cum vero mollicula
sunt, ad contactum inuicem magis accedunt, & poros relinquunt ita exiguos ut stante na-
turali propria sui ipsorum figura non possint minores; quæ est physica ratio cur non possit
aqua pari compressionem, & ad locum minorem compelli.

Præterea o non erit abs te si stamina simplicia cogites in fune tortili sibi inuicem coherere
firmissime sola circumplicatione aut conuolutione absque fictitia illa modalis vnionis entitates;
adeoque sine ea compingi in funem vnum continuum. Cogita etiam Lappæ herbæ notissimæ
capitula hamata quæ vestibus prætereuntium adhærescunt: hinc enim intelliges quomodo
humida porulis inhærescant siccorum quamquam opime læuigatorum.

His puto satis probatam & confirmatam secundam meæ propositionis partem, quæ mini-
ma physica in vnam continui texturam se ipsis coniungi asserit; nec video posse contra hoc
genus vnionis aliquid obici, quod non æque possit contra eam naturalem quam oculis cerni-
mus capillamentorum in vna penna commissuram; & artificialem vnus loricæ vel vnus funis
compactionem. Et vero secluso eo modo vnionis quem secludendum probat prima propo-
sitionis pars; non superest alius præter hunc quem secunda pars astruit; & hic est idoneus,
ergo, &c.

Si quis p putaret vnionem hanc ex commissura hamulorum constantem, parum constare,
esseque inualidam, quasi diceret hamulos illos qui in minimis sunt, vim ad nexum non pos-
se habere nisi minimam iuxta scilicet proportionem, quam habent, minimæ entitatis; qua-
tenus videmus supradictos pennæ hamulos seu fimbrias valde exiguum vim habere: ex quo
sequi videtur minima qualibet, sicut ab illis incomparabiliter superantur magnitudine molis,
ita superari magnitudine virtutis ad vnionem; & consequenter vix ullam habere posse virtu-
tem: cum tamen cernamus ferrum, adamantem, &c. habere partes tanta firmitate sibi co-
herentes: ergo, &c. is inquam qui ita obiceret, cogitet ea minima quo minorem in quouis con-
tinuo corpore molem habuerint, eo plura esse; & multitudine compensare, id quod magni-
tudine obtinerent. Ita enim experimur minutissima cannabis & bonbycis capillamenta apte
contorta, vi sola (vt iam ante dicebam) conuolutionis ita firmiter inuicem coherere, vt inde
validissimi necantur funes.

Aduerte q autem quod quando diuiditur continuum, & consequenter relaxantur ha-
muli copulantes: vel è contra quando integratur iterum continuum & dicti hamuli se re-
stituunt; mutant illi necessario figuram, ita vt linea lateris interioris concavi breuior, lon-
gior fiat; & è contra linea lateris exterioris conuexi longior, fiat breuior; id enim necessa-
rio dicendum est in mutatione figuræ; neque id est absurdum, cum indiuisibilitas &
simplicitas explicata prop. 4; non trahat secum vel inducat immutabilitatem figuræ; sed so-
lum ex ratione corpulentæ molis, vt ibidem dicebam, inferat æqualitatem dimensionum sub
diuersis quibuscumque figuris.

CAP V T VIII.

De corpore physico Locato.

Disputare de corpore Locato seu secundum quod est in loco; idem est ac disputare de
ipso loco seu de conceptu loci, & de iis quæ requiruntur ad esse locatum; item ad
retinendum vel mutandum locum, &c. de his itaque hoc loco agam, & meo more incipiam à
definitione.

PROPOSITIO I.

Locus est continentis extremum immobile primum.

I
a Aristoteli
a loci
definitio.

Ita a Arist. 4 phys. textu 42, qui & ait textu 41, vt vas est locus qui potest transferri; ita &
locum esse vas immobile. Vnde intelligis aquam, & ita de aliis, in vase contentam, esse hoc
ipso locatam; & vas eam continens, esse eiusdem locum: vas, inquam, non secundum totam
crassitiem, sed solum ratione extremi; non quidem exterioris, sed interioris concavi, quo
aquam tangit; id enim est extremum primum ex parte aquæ. Quare autem vas non secundum
crassitiem, nec secundum extremum exterius, habeat rationem loci; hæc ratio reddi potest,
quia scilicet locum locato æqualem esse concipimus; seu, quod idem est, locatum non esse in lo-
co maiori se: at hydria nisi sumatur secundum extremum interius quo aquam tangit, eidem-
que ipso tactu adæquatur; non erit ipsi æqualis, sed tota crassitie eam excedet.

Aduerte